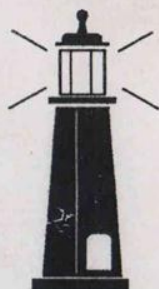

LUMTURO

MAGAZÍN 42 & 378

Tak nám opět uběhl další rok. A proto je zde i nové číslo oddílového magazínu. Jak si možná všimneš, snažíme se (tzn. redakce) neustále časopis vylepšovat. Na stránkách tohoto magazínu můžeš nalézt všelijaké informace o dění na táboře. Také zde nalezneš ještě jiné zajímavé rubriky, ale to vše už můžeš si přečíst v obsahu, který je hned za úvodní stránkou.

Přejeme ti, vážený čtenáři, aby toto číslo přispělo v tomto novém oddílovém roce k tvé pohodě. To ti přeje celá redakce. A nyní tě už nebudeme rušit, abys toto číslo mohl náležitě vychutnat.

ROČNÍK ⑤

1997

Obsah magazínu

Táborová Hra

Ó ty modrý Dunaji....

Letmá zpráva z tábořských slavností

Tábořové rodeo

Skautská poradna

Pochvaly a poděkování

Interview s....

Něco málo statistiky

Co dělali vedoucí o prázdninách

Ninja club

Umění malých kroků

Tažení do Skotska

Tradiční anketa

Malý šroubek

Kontakty na členy oddílu

Oznámení, ohlášky

Křížovka

Žáborová hra

Tak jako každoročně, i letos se náš tábor odehrával v době a prostředí, které udává celotáborová hra. Námětem tohoto bylo období občanských nepokojů za vlády Štěpána de Blois. Tento panovník, kterého na trůn zvolila vysoká šlechta, měl mnoho nepřátel, z nichž nejmocnější byla právoplatná dědička trůnu Matylda a skotský král David. Nejdramatičtější osud však postihl Geofreye de Mandeville, který zradil korunu a po dlouhém pronásledování byl odsouzen.

Do této doby se zapojili i mnozí členové našeho oddílu. U královského dvora se sešli mocné šlechtické rody - Warwicks, Wiedersohn, Greenwich. Rody bojovaly za krále a mnohdy měly velmi nelehké a složité úkoly. Měli bychom poznamenat, že se těchto úkolů zhostili velice obětavě a jejich výsledky byly vskutku úžasné. Jak to tak bývá, nemohli být všichni na prvním místě, ale výsledky byly opravdu vyrovnané. Jedním z prvních úseků bylo vymyslet rodová jména a válečné pokřiky.

Pokřiky:

Wiedersohn

Smutných lidí v Anglii je dost,
král zemřel na strašnou nemoc.
Ani tato skutečnost však neodradí,
nám králova smrt nevadí.

Warwicksové

Rod Warwicksů již od pradávna,
Silám zla vždy odolával,
naš hrad stál sám každého rána na skále,
která se nazývá na Warwicksalu,
pomoci my nežádáme,
síla velká ta v nás dříme,
dozvíme se rychle všemu,
tam u Malborooského sněmu,
na kterém se dozvíme,
jak Jindřicha pomstíme.

Greenwitchové

Greenwitchové jméno naše,
dobýváme další říše,
moudrost máme od Ježíše.
Ovládá nás smutek sám,
vždyť nám umřel náš pan král.
Musíme se vzmužit,
za krále se modlit.
Všichni přece dobře víme,
že se boje bát nemusíme

Úkoly pro šlechtické rody se však nezaměřovaly pouze na práci hlavy, ale i rukou. Mezi takové patřil i úsek s názvem: Necht' kamenné stěny oživnou! Cílem tohoto úseku bylo vyrobit z přírodních materiálů malé tapisérie, kterými by se vyzdobil královský, jinak šedivý hrad. Družinám se tato práce velice povedla a na krátkou dobu se tak stany vedení proměnily v květinovou zahrádku. Nemalý úspěch slavilo též malování rodových štítů a vymýšlení jejich historie. V těch se to jen hemžilo draky, hady, vodou, magickými meči a udatnými válečníky. Podle předložených důkazů tak musím říci, že se u nás sešlo udatenství samo. To, že se předci opírali spíše o politiku ostrého meče nám také dokázalo přenášení šifrovaných dopisů, kdy se poslům podařilo sestavit po přeložení zcela nic neříkající vzkazy. Ani takovéto selhání komunikace však králově družině nebránilo v nerušené zábavě.

Dalšími vrtochy královských manželů bylo například vaření čaje „o páté“ (nutno podotknout, že ranní), když krále znenadání rozbolel zub nebo věrohodné dramatické ztvárnění legendy o meči Excaliburu. V tomto se prosadila především kočovná společnost Wiedersohnů,

v jejichž zpracování hrála roli krále Uthera Mája a Merlina představoval Synátor. Pro obveselení královny se také tančilo, vyráběly se šperky, lovily potopené poklady a brojilo se proti Skotům. Proti nim se také nakonec vytáhlo (najdete na jiném místě tohoto časopisu). Velké finále přineslo až pronásledování lorda de Mandeville.

Lord de Mandeville se prohřešil svými intrikami proti královskému trůnu. Svůj osud zpečetil útokem na samotnou královnu, a proto mu nezbyvalo nic jiného než prchat před královým zákonem. Král požádal své věrné, o pomoc při pátrání po zrádci a tak se družiny vydaly na dlouhou a strastiplnou cestu. Cesta je vedla

obtížným terénem a k útrapám v podobě slunce, hmyzu a Skotů se přidaly i rozličné úkoly jako zpěv, tanec a pozitivní myšlení. Po léčení těžce zraněných přátel, lovení křepek a zjišťování různých místopisných kuriozit se udatní pronásledovatelé uložili k zaslouženému odpočinku na útulném hradě hraběnky z Canterbury.

Den druhý se statečným rekům stal jen pokračováním dne prvního. De Mandeville stále unikal a tak si každý mohl ještě před cestou dopřát vydatnou snídani. Pak se však již odcházelo, i když, pravda, o poznání pomaleji, neb ani péče hraběnky z Canterbury(??) nedokázala zcela vytěsnit z nohou bolest pochodu předešlého dne.

Na cestě se opět úkoly, překážky tak už to na taženích bývá. mlze, unikání obtížích se Wiedersohn,

objevovaly různé a záludnosti, ale všech hrdinských Po pochodu v povodni a jiných všechny tři rody, Warwicks i

Greenwich, propracovaly až do královského města Nepomuk, kde ještě krátce pracovaly na jeho zvelebení, a pak ... . Pak se již jen vrátily na královský hrad. Zde je přivítal sám král Štěpán Anglický. Ten sám je pak vedl v posledním úseku jejich tažení. Vyčerpané vojsko lorda de Mandeville se postavilo na skalnatém lesním výběžku k poslednímu boji. Král byl nemilosrdný a jeho bojovníci udatní. Celý dvůr pak oslavoval královo slavné vítězství, jen jednotlivé rody ještě čekalo hledání legendárních pokladů padlého vévody Geofreye. Všichni v této zkoušce uspěli a se štěstím v srdci (a velkým množstvím sladkostí v žaludku) přisedli ke královské hostině. To znamená, že se znovu jedlo a štěstí zúčastněných bylo skoro dokonalé. A co teprve po odměnění všech pronásledovatelů z královské pokladnice! Pak již nebylo v celém království nešťastných lidí (krom kancléře správce pokladu). Co dodat? To bylo vlastně zakončením celého našeho pobytu v Anglii ve dvanáctém století. Čas táborové hry se naplnil.

-Martin'n'Epiš-

Pořadí v táborové hře

- 1) Wiedersohni
- 2) Warwicksové
- 3) Greenwitchové

Nejlepší táborníci: *Adéla a Vodník*

Slib složil: *Datt a Bary*

Píseň tábora

Tři bratři

- a   G   a
1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
D C G
v domě smutném jim bylo souzeno žít,
a,   D   CG
a kostkama metalí kdo z nich má jíti, kdo z nich má jíti,
F   C   G   a
kdo z nich má na moři pirátem být.
  2. Los padl a Henry již opouští dům,
ač je nejmladší z nich vybrán byl
a koráby přepadal na moři žil, na moři žil,
své bratry z nouze pak vysvobodil.
  3. Po dobu tak dlouhou jak v zimě je noc,
a tak krátkou jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví loď, pyšnou loď,
napněte plachty a kanóny ven.
  4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč když boháče oloupil, loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
  5. Do Anglie staré teď smutná jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král,
ke dnu klesla pyšná loď, poklady Henry vzal, si vzal
střežte se moře on vládne tam dál.

Ó, ty modrý Dunaji

aneb

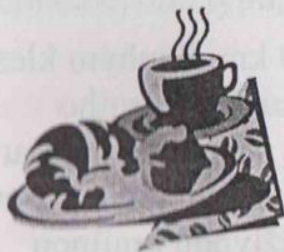
putování po Rakousích

Po dlouhém a strastiplném rozhodování, kde a jak společně strávit část tábora, se roveři rozhodli pro expedici do země zaslíbené lyžování a horské turistice do Rakouska. Hory jsme však na své cestě ani jedním okem nespatri, vydali jsme se totiž na bicyklech podél Dunaje.

Odjezd byl naplánován na čtvrtek 3. července ve 12:30 od Thomayerovy nemocnice v Praze. Ve 14:30, poté co dorazil M. Tyl a D. Plíšek, se nám podařilo skutečně vyrazit. Cílem prvního dne bylo tábořiště našeho mateřského oddílu Lumturo, kam jsme dorazili kolem půlnoci. Tato noc skutečně nebyla pro naše bratry z mladší části oddílu příliš požehnanou. Podařilo se nám totiž po záměrně vyvolaném poplachu unést jednoho člena hlídky. Tato mezizastávka na tábořišti byla však více než požehnanou pro nás rovery, umožnila nám před další cestou odlehčit našim zavazadlům o věci, které se během prvního dne ukázaly býti téměř nepotřebnými. U některých členů naší expedice se hmotnost takto odložených věcí blížila polovině hmotnosti počáteční.

Následujícího dne ráno krátce po poledni jsme vyrazili cestou na jih vstříc česko-rakouským hranicím. Bohužel, se nám nepodařilo ujet dále než do Č. Budějovic, kde jsme se (po nalezení před 3 hodinami ztraceného člena expedice) kolem 21:30 ubytovali v jednom klášteře.

Na třetí den, to již byla sobota, bylo naplánováno překročení hranic.

V důsledku toho zachvátila expedici nákupní horečka, která trvala až do poledne. Právě v ten čas však začalo hustě pršet a déšť ne a ne nabrat konce. Asi po 5 hodinách strávených nejprve "před" a potom "v" českobudějovickém McDonaldu jsme se

rozhodli i přes neutuchající déšť pokračovat v cestě na jih. Toho dne nám však štěstí skutečně nepřálo. Po 15 km zoufalství z vody nad námi i pod námi někde mezi Č. Budějovicemi a Č. Krumlovem jsme se usnesli dále v jízdě nepokračovat a raději si dát něco teplého v blízké restauraci. Noc jsme strávili rozděleni v autobusových čekárnách a jiných přístřešcích.

Nedělní ráno nás i přes zataženou oblohu přivítalo bez kapky deště, a tak jsme vyrazili do Č. Krumlova a dále do Vyššího Brodu, kam jsme dorazili kolem 18 hodin. Tam jsme se také rozhodli dále nepokračovat a využít možnosti přenocovat v jednom domě na náměstí. Této noci jsme všichni uléhali s mrazením v zádech, protože jsme tušili, že zítra (pondělí) konečně překročíme hranice. Velké však bylo naše zklamání když jsme se probudili do nového, zataženého a bohužel i hustě pršlavého dne. Po mnoha hodinách zoufalství, kdy mnozí již ztráceli naději, že ještě kdy uvidí zemi zaslíbenou, náhle déšť i přes zlověstně zataženou oblohu ustal. Kolem

17 hodin jsme tedy vyrazili k hraničnímu přechodu vzdálenému asi 10 km. A po několika desítkách minut se naše sny staly skutečností. I přes stále zlověstně zatažené nebe se krajina rozjasnila, tráva skutečně zazelenala, vzduch byl čistší a peněženky rázem prázdnější. Ano, byli jsme tam. Té noci jsme ústy M. Ševčíka požádali o nocleh na jednom statku uprostřed sytě zelených luk. Nejenže nám byla poskytnuta střecha nad hlavou v podobě krásné veliké garáže, ale najednou ve dveřích stojí mladý urostlý sedlák s méně urostlou chotí a v ruce třímají kotel teplého čaje a mísu s jemně nakrájeným salámem se zelím. V tu chvíli si každý z nás tu zemi na jih od našich hranic nadosmrti zamiloval. Od tohoto dne nás na naší expedici déšť nepotkal.

V úterý jsme brzy ráno opustili statek a asi 20 km dlouhým klesáním jsme téměř bez šlápnutí dorazili do hlavního města Horního Rakouska - Linze. Toto město nás i přes svou nesporně velikou kulturní hodnotu začlo po asi 2 hodinách docela nudit, a tak jsme vyrazili tentokrát již podél Dunaje ne příliš záživnou krajinou

dále. Kousek za Linzem část z nás navštívila bývalý koncentrační tábor Mauthausen. Zanedlouho na to se naše expedice rozdělila na dojmůchtivé cestovatele a na kulturní barbary. Barbaři pokračovali přímo do místa plánovaného přenocování v městě Greinu, zatímco ostatní do nejstaršího města Rakouska - Ennsu asi 12 km od Dunaje. Tato skupina se dostala na své cestě do Greinu do zpočátku nevinných záplav, které se však pomalu stávaly souvislejší a stále více neprůjezdné a do Greinu dorazila v pozdních večerních hodinách. Po několika vypjatých okamžicích jsme díky němčině M. Ševčíka získali ubytování na místní faře.

Následujícího rána jsme pokračovali dále podél toku Dunaje. Krajina se však výrazně změnila: rovinu vystřídal strmé svahy s množstvím vinic na jejich úbočích a s hrady na vrších. Naše cesta vedla množstvím malých, starobylých dříve zřejmě velice bohatých městeček. Tohoto dne jsme také navštívili jeden z největších středoevropských klášterů - Melk. Noc jsme strávili ve městě Kremsu na tamnější téměř luxusní faře.

Ve čtvrtek jsme z Kremsu vyrazili na cestu zpět do moravského Znojma, kde poblíž rodina D. Plíška vlastní pohledný domek. Pátečního rána jsme se rozjeli každý po svých do nejrůznějších koutů naší republiky.

Několik rad a poznámek na závěr:

- Poddunajská stezka je směrem po proudu díky svému příznivému sklonu vhodná i pro důchodce a jinak oslabené jedince. Bez větší námahy lze udržet průměrnou rychlost kolem 30 km/h.
- 1 ATS = 2.7 Kč a ceny jogurtů a čokolád jsou často více než příznivé i pro české občany. - Poštovní známka do ČR stojí 7 ATS.
- Fary jsou dobře vybaveny a jejich obyvatelé jsou spíše chladnějšího typu, čemuž se nelze vůbec divit.

Letmá zpráva z Tábořských slavností

Bylo nebylo (ne to nezačíná pohádka ani text od ZNC) v září L. P. 1996 byly uspořádány tradiční slavnosti ve městě zvaném Tábor.

Účast všech lidí byla menší než loňská, ale je dost možné, že za tím stálo počasí. Jestli bylo za celé 2 dny (rozuměj pátek a sobotu) hezky alespoň na 10 minut, dalo se to považovat za zázrak. Pátek po příjezdu jsme sháněli ubytování (někdo našel, někdo ne). Okolo 21.30 začal slavnostní zahajovací středověký a pochodňový průvod. Někde uprostřed průvodu byl Žižka.

Po
dalších
ceremoniích
průvod
skončil a
činnost zahájil
středověký
jarmark. Zde
bylo možno
zakoupit
mnoho

zajímavých věcí (např. kroužkované brnění, středověké vonné mýdlo, sklo apod.). Jarmark trval až do sobotního odpoledne. Další doprovodné akce jako otevřená hradní věž, kostelní věž, hradní muzeum, opékání velké klobásy na náměstí, doprovázely celé sobotní odpoledne.

V 21.00 středověkého a středoevropského času začala závěrečná scéna - BITVA O TÁBOR. Zpracovaná, ozvučená a organizována byla dobře jako vždy (již po druhé, co jsme ji viděli). Bylo ale znát, že účastníků bylo méně. Po vítězství města TÁBOR celá akce skončila.

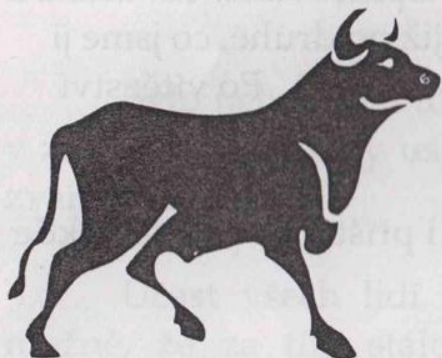
Máte-li zájem účastnit se akce i příští rok pak se někde zeptejte.

Zpracoval Luky

Poslechni kočka, ty mě chceš zřejmě vyprovokovat

TÁBOROVÉ RODEO

Po celém tábořišti jsou tak nějak divně rozlezlí velký lidi a každý má u sebe něco, co, na to, že má začít společný program, vypadá neobvykle.

Jeden drží v ruce meč, jeden hrst hřebíků, jinej odchází na hřiště s tenisovýma palkáma, další za sebou vleče dokonce kárku a jinej drží v ruce snad chůdy.

Nahoře u vůdcáků někdo zapískal na klacíček tři tečky - sraz. Chvilí jej všichni poslouchají a pozorují, jak máchá rukama a vykládá až se mu od pusy kouří a pak se po dvojicích s kartičkou v ruce rozprchnou a běhají od stanoviště ke stanovišti a snaží se co nejlépe uskutečnit to, co je předvedeno nebo řečeno.

U mně je úkolem namotat co nejrychleji nitku, na jejímž konci se třepotá bonbónek Slavia, na jazyk. Protože jsem to již také nejednou absolvovala a vím, že to někdy není lehké, nemohu ukrýt obdiv nad **Nšočiným rekordem 7s.**

Po skončení slavného táborového rodea, se také snažím, pokud možno nepozorovaně, splnit některý z úkolů, ale myslím, že na rekordy, jako **udržet meč na prstech 5 min. /Vodník/** či **Adéliných snad 12 kroků na chůdách** určitě hned tak někdo nemá.

Sesmolila MARKÉTA

SKAUTSKÁ PORADNA

MUDr. Karla Zavřistana

Jste nesmělí? Máte trápení? Nacházíte se na pokraji svých sil? Pak neváhejte a pište, doktor Zavřistan Vám určitě poradí.

Karel Zavřistan je na slovo vzatým odborníkem v oboru skautské psychiatrie a patologie. Již od svého ranného mládí, poté co nastoupil ještě jako nováček do známého skautského oddílu Krutibrko se stal svými moudrými a originálními radami významnou konkurencí řádné zdravotnické službě. Jeho autorita dosáhla zanedlouho takového věhlasu, že k němu chodily i děti z okolních táborů. Doktor Zavřistan je autorem mnoha knih, z jeho plodné spisovatelské produkce si připomeňme alespoň tituly jako jsou „Lid versus Karel Zavřistan“ nebo „Hoši od Kalné řeky“.

Milý Zavřistane! Obracím se na tebe jako na velkého a mnoha tábory protřelého skauta. Proto věřím, že mne pochopíš. Již několik let mám jeden problém. Pokaždé, když si sundám svoje oblíbené kanady, podléhají děsivé panice mý bratři skauti a sestry skautky. Ne že by mi to tolik vadilo, ale mnoho kamarádů říká, že se mnou už nechtějí mít nic společného a že se budou raději kamarádit se skunkem, než se mnou. Co mám dělat? Mám snad změnit obuv? P.S. Posílám ti malou pozornost, která ti možná pomůže můj problém lépe pochopit.

Milý M.Š.! Hlubku tvého problému jsem pochopil ještě dříve, než jsem přečetl tvůj dopis, a to poté, co jsem otevřel schránku na dopisy. Nejdříve jsem se sice domníval, že se jedná o nějaký nový kousek nechvalně proslulé teroristické skupiny ANTISKAUT. Posílat jako pozornost svoje fusekle sis mohl opravdu odpustit. Ale k věci. Tvým kolegům upřímně řečeno nezávidím. Podobných zoufalých případů jako je tvůj znám sice hodně, ale v takové intenzitě..... ? Píšeš, že si nevíš rady, ale na závěr dopisu navrhuješ jedno řešení. Už jsi to vyzkoušel? Pochybuji, že to pomohlo. V kanadách to asi nebude. To může být pro tebe dobrá zpráva, ne? Zkus to přesně obráceně. Vůbec je nesundavej z nohou. Alespoň ne v přítomnosti tvých kolegů. Ušetříš tím mnoho nepříjemností sobě i druhým.

Otázkou je, na jak dlouho. Ale to už bude doufám po táboře. A ještě jedno varování: Už žádné dárečky! Se skautským pozdravem

K. Zavřistan.

Drahý Zavřistane! Představ si, že na táboře jsou pouze dvě latry pro čtyřicet lidí. Když přijde má chvíle, je většinou již obsazena. Navíc na cestě stojí proklatý semafor, který však ukazuje obsazeno i když tam nikdo není. A já tam tak čekám a čekám, a pak ..... No pochop to, po šesti hodinách se to prostě nedá vydržet. Jsem z toho nešťastná a služba na praní prádla taky. Porad' A.V.

Rozumím ti a proto posílám okamžitou odpověď, než se zase .... Problém s ukazatelem není ojedinělý a vyskytuje se i na mnoha dalších táborech. Ale ruku na srdce. Nepatříš také mezi ty, kteří při odchodu z latry ponechávají ukazatel ve stejném stavu, když spěchali na ono místo? Pokud ses tam ovšem někdy vůbec dostala. Ale latry tam určitě nestojí od věčnosti. Jistě máte na táboře silné chlapece, kteří by ti pomohli vykopat a postavit latru jen a jen pro tebe. A bez ukazatele. Až bude hotová napiš, rád si přijedu vyzkoušet. *Tvůj Kája.*

Naše družina hlídá každou třetí noc. Ale rána se nedohlídá. Na hlídku se těším, ale občas se mi stane, (6x až 7x za tábor) že během hlídky usnu. Ráno je pak z toho pochopitelně velký poprask. Našel jsem dokonce způsob, kterým spánek dokážu přemoci. Prostě si začnu zpívat. Pak ale všichni vyběhají ze stanů, v domnění, že se jedná o poplach. Tvůj ospalý J.E.

Příteli J.E. Nevěš hlavu a přestaň chrápat! Pro jistotu ti posílám hned tři řešení. Jistě si některé z nich vybereš.

- a) Popros kamaráda nebo kamarádku, který by hlídal tábor a ještě k tomu tebe.*
- b) Místo zpěvu recituj texty oblíbených písní a básní.*
- c) Vem si plavky a dej si nohy do lavoru s vodou.*

Když nezabere ani jedno řešení, můžeš vyzkoušet všechny tři najednou. *dr. Zavřistan*

Pochvaly a poděkování

- Monice a všem, kteří měli na starost kuchyň a jídlo patří dík za kvantitu a kvalitu podávaných pokrmů.
- Zvláštní poděkování patří nám, Roverům za náš neúspěšný přepad.
- Poděkování RENAULTU, za to, že nás téměř vždy dovezl tam, kam jsme potřebovali.
- Pochvalu si též zaslouží Epiš a Martin za zdařilou táborovou hru.
- Daně děkujeme za to, že nás poctila svou návštěvou.
- Vlád'ově velké hlavě patří dík, že se začlenila do řad vedoucích.
- I Jirka Ptáček zaslouží poděkování za exhibici se 6 metrovou anténou.
- Díky si zasloužily Markéta, Maruška a Majda za vedení podvodného účetnictví.
- Roman Pecka si také kupodivu vysloužil pochvalu za půjčení kuše.
- Našim nadějným fotbalistům (Wodník, a Michal) patří pochvala za vzornou reprezentaci oddílu.
- Mimořádný vděk patří čichovému smyslu Vlad'ky, jejíž zásluhou bylo naše oblečení použitelné až do konce tábora.
- Naše žaludky gratulují Zvířeti, že se během tábora naučil topit v kamnech a tak přispěl k včasnému uvaření jídla.
- No a na závěr patří největší dík mně (Markovi Ševčíkovi), za to, jak jsem krásně zformuloval tyto pochvaly.

Interview s odcházející trenérkou...

Ot.: Trenéři většinou opouštějí svá místa, když se teamu nedaří. U vás je to přesně naopak - mužstvo je sehrané, dobře si rozumí a už jste s ním slavila v letošní sezóně nejeden úspěch. Co vás tedy k odchodu vede?

Od.: *Ráda bych také slavila úspěchy se svým domácím teamem a uvolnila místo mladším, kteří mají zelenou.*

Ot.: Co považujete za největší úspěch svého teamu?

Od.: *Za největší úspěch svého teamu považuji to, že hrajeme v klidném středu tabulky 1. Ligy. Za úspěch také považuji to, že jsme letošní rok neseštopily.*

Ot.: Jak byste zhodnotila své působení v klubu?

Od.: *Jsem ráda, že během mého působení hráčům nepoklesla forma. Doufám, že jim tento klub přirostl k srdci.*

Ot.: Jak se vám spolupracovalo s vaším realizačním teamem?

Od.: *Se svým realizačním teamem jsem byla maximálně spokojena.*

Ot.: Jaké máte plány do budoucna - hodláte se nadále angažovat ve fotbale?

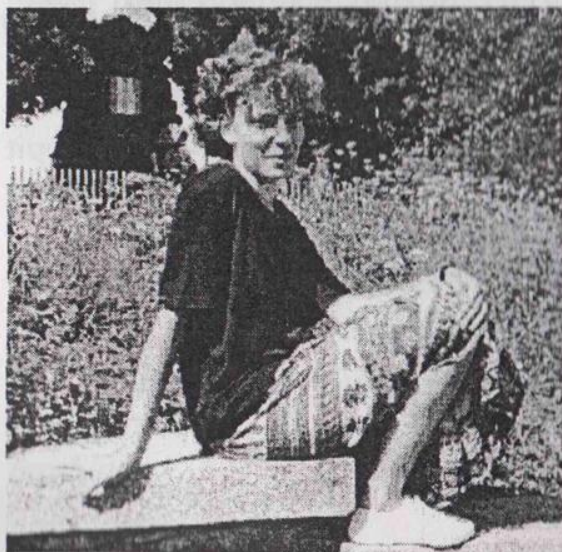
Od.: *Ano, ve fotbale hodlám vše z povzdálí sledovat (...a v pravou chvíli se do věci vložím).*

Ot.: Popřejete něco své nástupkyni?

Od.: *Mnoho sportovních úspěchů.*

Díky za interview.

Není zač.

Dosavadní působení odcházející trenérky:

- 1986 - 1988 kapitánka teamu
- 1988 - 1989 práce v realizačním teamu
- 1989 - 1990 asistentka trenérky teamu
- 1990 - 1997 hlavní trenérka teamu
- 1997 - poradkyně trenérky

ODCHÁZEJÍCÍ TRENÉRKA

...a rozhovor s příchozí trenérkou

Ot.: Kdy jste se dozvěděla, že budete trénovat tento fotbalový klub?

Od.: *Bylo to na konci loňské sezóny.*

Ot.: Nebyl to pro Vás trochu šok?

Od.: „Trochu“!!!!!!

Ot.: Jak dlouho jste se rozmýšlela, než jste nabídku přijala?

Od.: *Na promyšlení jsem měla celou fotbalovou sezónu.*

Ot.: Jak hodláte využít své zkušenosti, které jste nasbírala jako asistentka trenérky?

Od.: *Jako asistentka trenérky jsem měla velkou možnost dobře poznat jak hráče, tak celý realizační team.*

Ot.: Jaké máte s teamem ambice pro tuto a příští sezónu?

Od.: *Samozřejmě jako každý trenér vyhrát všechny zápasy.*

Ot.: Co očekáváte od svých svěřenců.

Od.: *Očekávám od nich především plnění taktických pokynů a smysl pro teamovou hru.*

Ot.: Máte připravenou nějakou speciální taktiku?

Od.: *Jistě že mám, ale pokud bych Vám jí prozradila, už by se nedala použít. Proto si dovolím jí nechat v tajnosti.*

Nezbývá než Vám popřát mnoho sportovních úspěchů a úspěšnou kariéru. Díky za rozhovor.

Dosavadní působení trenérky teamu
1989 - 1995 působila jako hráč v klubu
1995 - 1996 kapitánka teamu
1996 - 1997 asistentka trenérky
1997 - trenérka teamu

NOVÁ TRENÉRKA

Ze stadionu v Žerotínově ulici vedl interview sport. komentátor Luky

Něco málo statistiky

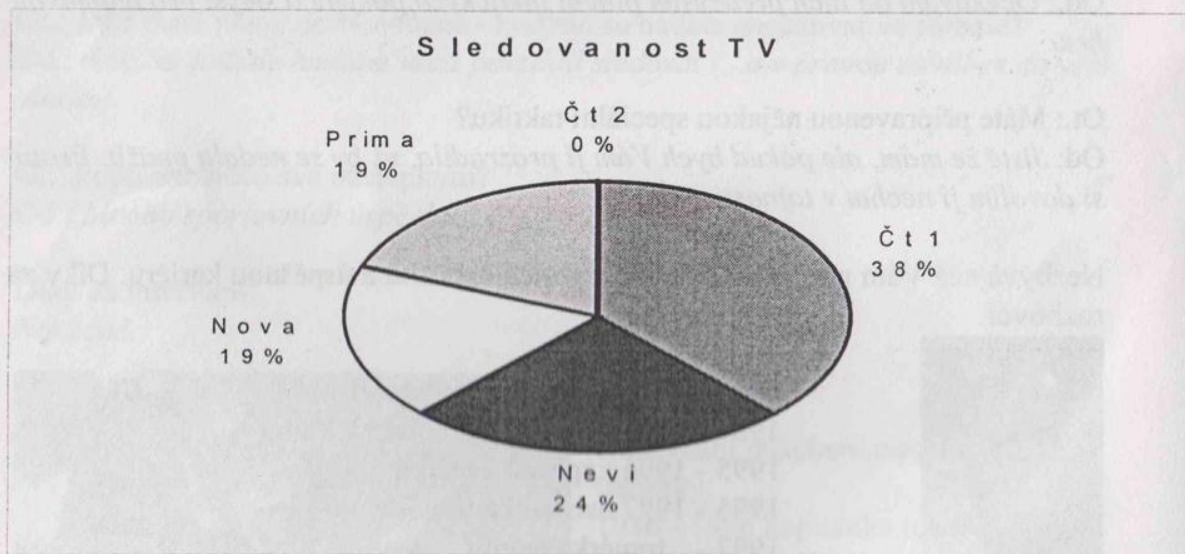
Na táboře jste vyplňovali takové dotazníky, kde jsem měl různé zvědavé otázky. Výsledky těchto dotazníků se pro nás staly určitým vodítkem, podle kterého jsme zjistili, co vás baví a co vás nebaví. Nyní si zde dovoluji uveřejnit malé shrnutí vašich odpovědí. Následují nejčastější odpovědi.

Počet lidí, kteří byli dotazováni: 21

Průměrný věk respondentů: 10 let, 7 měsíců a 9 dnů

Nejvíce oblíbená hudba: Kelly Family, Spice Girls

Nejčtenější literatura: Jaroslav Foglar

Sport, který vás zajímá (pasivně): fotbal, plavání

Oblíbená zvířata: psi, kočky

Oblíbené hry: středověk, berskydy

Neoblíbené hry: berskydy, fresbee

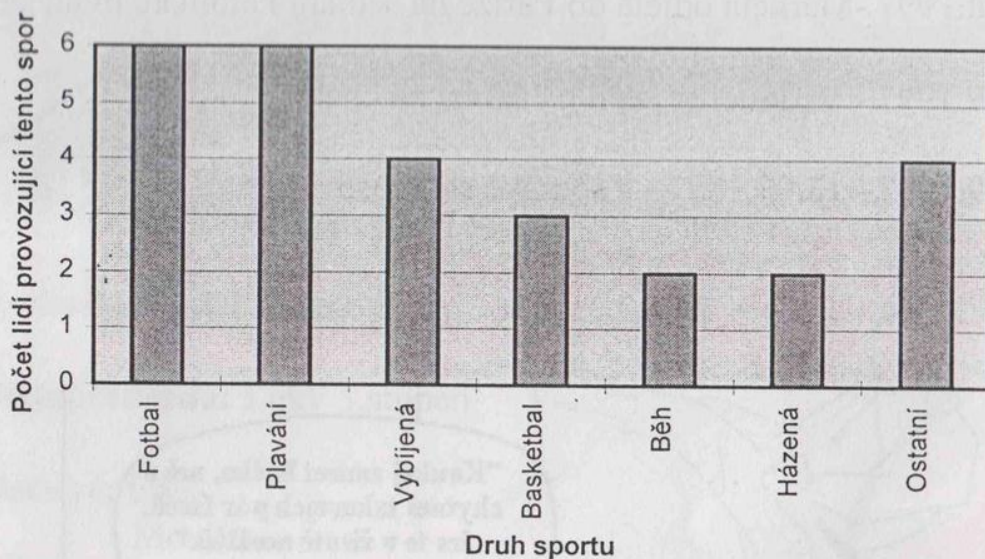
Oblíbený maskot (zvířátko): křeček

Místo, kde jste chtěli bydlet: USA, Afrika

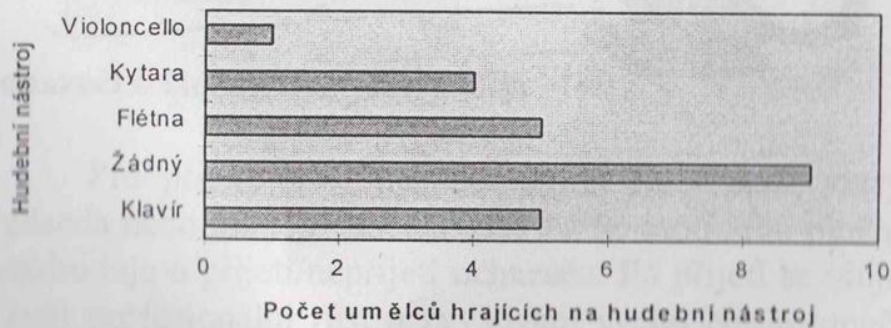
Budoucí povolání: učitelka, učitel

Nejčastěji sbíráte: známky

Aktivně provozované sporty

Hudební nástroje

Copak dělali vedoucí o prázdninách?

02.08.1997 - Pupík a Luky navštívili Moniku na její chatě.

08.08.1997 - Setkání několika vedoucích na chatě u Epiš a Kristýny

11.10.1997 - 21.08.1997 - Jakub projel na kole kus světa

18.08.1997 - Markéta odjela do Paříže na setkání katolické mládeže

04.09.1997 - Vedoucí se sešli u Jakuba na chatě

12.09.1997 - 13.09.1997 - Táborské slavnosti

"Koukej zmizet kočka, nebo
chytneš takovejch pár facek,
žeš to v životě neviděla"

NiNjA - cLuB-pAgE

Ninja-club je tajná, vysoce organizovaná skupina profesionálů, do jejichž činnosti spadá problematika oddílová i mimoddílová. Zabývá se špionážní činností, ovlivňováním důležitých osob a směřováním dění (oddílového i celosvětového) žádoucím směrem. Organizace : určujícím znakem každého ninji je tzv. Ninjastupeň kterého dosáhl. Zvýšit si stupeň lze studiem příslušné literatury a fyzickým výcvikem.

V současnosti pracuje Ninja-club v tomto složení:

Předseda: Pupýk 4.stupeň

Místopředseda: Luky 3.stupeň

Členové: Epiš

Monika

Nšo-či 1.stupeň

Týna

Jakub

Vlád'a

Martin

Uchazeči o členství: zbytek oddílu

Pro přijetí musí uchazeč splnit ninja-úkol, který mu zadá předseda nebo místopředseda. Ten též hodnotí jeho plnění/nesplnění a rozhoduje o přijetí/nepřijetí uchazeče. Po přijetí se ninja sám stará o svůj profesionální růst a zvyšování svého Ninjastupně, může při tom využívat aktivit vyvíjených Ninja-clubem (návštěva posilovny nebo kulečnicku, tréninky, akce na kolech atd.).

Některé body z Ninjazákona :

1. Ninja žije až do smrti.
2. Nežije-li ninja až do smrti, nastupuje v platnost bod č.1.
3. Ninja má ramena přes celý záda a nohy až na zem, což mu usnadňuje plnění úkolů.
4. Nemá-li ninja ramena přes celý záda a nohy až na zem, není to ninja.
5. Ninja je nenápadnej.
6. Pokud je ninja nápadnej je to tím, že jako jediný plní bod č.5.
7. Ninja je ninja.
8. Ninja je bratrem všech ninjů a přítelem svých přátel.
9. Výjimka z bodu č.8. Ninja není bratrem všech ninjů a přítelem svých přátel pokud to vyžaduje plnění bodu č.5 nebo 7.
10. Ninja plní svěřené úkoly.
11. Pokud ninja neplní svěřené úkoly porušuje bod č.10.
12. Ninja plní body č.1-12 ostatní body neplní.
13. Plní-li ninja bod č.13 neví co plní.

NINJA TEST:

1. Nejúspěšnější účastník Mr. OLYMPIA (8 vítězství) byl:

- a) Arnold Schwarzeneger
- b) Zdeněk Sáček mladší
- c) Lee Haney

2. Nejvhodnější maskování v noci je

- a) neonově růžová
- b) uhlově černá
- c) tmavě modrá
- d) tmavě žlutá
- e) tmavě červená

3. Co udělá NINJA v nebezpečí

- a) bojuje dokud může
- b) uteče
- c) zmizí

4. V případě bezpečí ninja

- a) nepřestane dávat pozor
- b) věnuje se tréninku
- c) medituje

5. Když NINJA potká překážku

- a) přeलेze nebo podleze
- b) přeskočí
- c) vrátí se zpět

Vaše odpovědi vřazujte do v klubovně. Nejúspěšnější řešitel obdrží 1. Ninja stupeň (v případě, že není členem, obdrží členství bez prvního stupně)

Jedním z aspektů účinného bojového systému a plného životního stylu vůbec je neustálá „okamžitá pohotovost“. V okamžiku, kdy pozornost, nebo vaše vědomí jsou odvedeny do budoucnosti, či minulosti, nejste už správně ZDE. Musíte žít a bojovat přítomností. - LIDOVÁ MOUDROST Z JIŽNÍHO SLEZSKA

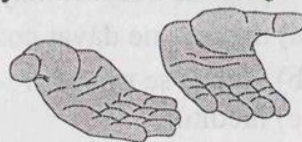
ZPRACOVAL: předseda a místopředseda NINJA CLUB©

UMĚNÍ MALÝCH KROKŮ

NEPROSÍM, PANE, O ZÁZRAKY A VIDĚNÍ,
NÝBRŽ O SÍLU PRO VŠEDNÍ DEN. NAUČ MĚ
UMĚNÍ MALÝCH KROKŮ.

Antoine de Saint - Exupéry

- Učiň mě důvtipným a vynalézavým, abych si v mnohosti a různorodosti denních událostí uvědomoval, které poznatky a zkušenosti jsou pro mne důležité.
- Učiň mě schopnější řádně rozdělovat čas. Uděl mi zvláštní smysl pro rozeznání, co má pro mne prvořadý význam a co je druhořadé.
- Prosím o sílu ke kázni a umírněnosti, abych nestrávil svůj život neplodně, nýbrž abych si uměl průběh každého dne rozumně rozdělit, abych si všímal jeho světlých a vyšších stránek a abych si alespoň tu a tam našel čas i pro zamyšlení, odpočinek, kulturu.
- Pomáhej mi, abych co nejlépe činil to, co je třeba činit bezprostředně, a abych za nejdůležitější považoval přítomnou hodinu.
- Ochraň mě, před naivní vírou, že v životě musí jít všechno hladce. Dej mi moudré poznání, že obtíže, překážky, neúspěchy, rány jsou samozřejmé součásti života, které působí, že jejich pomocí rosteme a zrajeme.

- Připomínej mi, že srdce často stávkuje proti rozumu. Pošli mi vždy v pravý okamžik někoho, kdo má odvahu říci mi s láskou pravdu.
- Chci se vynasnažit, abych vždy nechával mluvit tebe a druhé. Pravdu si neříká žádný člověk sám sobě, nýbrž je třeba, aby mu ji řekl někdo druhý.
- Ty víš, jak velice je nám zapotřebí přátelství. Dej, abych měl vlastnosti pro tento nejkrásnější, nejobtížnější, nejriskantnější a nejjemnější vztah života.
- Dej mi fantazii potřebnou k tomu, abych dovedl balíček dobra - ať už se slovy nebo bez nich - zanechat v pravý čas na pravém místě.
- Uchraň mě před strachem, že promarním svůj život. Nedávej mi, co si přeji, nýbrž co potřebuji.

Některá táborová slovíčka na den

„Vším, co vyprávíš, mluvíš o sobě, i když vyprávíš i jiných“ (V. HUGO)

„Není důležité zapamatovat si, že jsi něco daroval, ale nikdy nedopust', abys zapomněl, že jsi něco dostal“ (Seneca)

„Přátelé jsou lidé, kterým nevádí zavoláte-li je třeba ve 4 hodiny ráno“ (Dietrichová)

Tažení do Skotska

Když bylo během nástupu oznámeno jako denní program „tažení proti Skotům“, málokdo (krom vedení) si dokázal představit

oč jde. Teprve po rozdělení jídla, uveřejnění seznamu věcí a ujištění, že nejde o honbu, bylo (doufám) všem jasné, že se chystá dvoudenní výlet. První den byl zcela jasně ve znamení dobré nálady, špatných cest, borůvek, lesních jahod, akčních hříček a bojových hesel. Z větších zastávek

bych si dovolil zmínit tři. Během prvního zastavení se na velké louce odehrávala rychlá a tvrdá obdoba amerického fotbalu. Na rozdíl od něj však nebylo záměr dostat míč do soupeřovy branky, ale „ukrást“ talíř a co nejrychleji ho přenést na svou vlastní čáru. Musím konstatovat, že většina se do boje vrhla se značným nasazením.

Druhou zastávku nám připravily plantáže borůvčí, které zaujaly pozornost všech natolik, že okamžitě zapomínaly na cíl našeho pochodu. Po třiceti minutách jídla a třista metrech, kdy jsme se přemístili od jednoho lánu borůvčí k druhému, se konala třetí zastávka a Lukyho vynikající hříčka beroucí si za téma ostrahu hranic před běženci. Zde bych rád poznamenal, že bojové heslo

Pupíkova gangu, „bansay“ (nezaměňovat s bonsai), je převzato z Japonska, kde ho užívali samurajové. Po konečném zastavení se, utáboření se, najedení se a družinové modlitbě si šli všichni lehnout a tak skončil první den.

Ráno dne druhého byl trochu zmatek působený záhadným přemísťováním se různých předmětů na zcela nesprávná místa. Po jeho zvládnutí a povzbuzující snídani (neboť ta se dostala přesně tam, kam měla) se vyrazilo podél řeky Lužnice do Bechyně. Cestou se většina vykoupala, ztratili jsme Lukyho, našli Lukyho, opalovali se a dorazili do města. Bechyně je hezké město s mnoha památkami, čtyřmi cukrárnami a zámeckou zahradou. Poté, co bylo „toto skotské město“ vyrabováno, vyjedeno a všechny rody se našly v mlze zámecké zahrady, započal náš návrat do skoro rodné Anglie a do tábora. Na zpáteční cestě jsme se ještě jednou střetli se Skoty a ve strašlivé šiškové bitvě je zcela zdrtili. Po ukázkovém hrdinství svých bojovníků vstoupil do bitvy i sám král a velké vítězství, jež statečné válečníky doprovodilo až do tábora, bylo dokonáno.

-Martin-

Česká přísloví přeložená do vědecké češtiny

1. Kdo odolává pokušení nepodlehnout touze nechat dřímat vlastní energii, bývá obklopen chlorofylem.
2. Při poklesu produktivity práce na nulu projeví se totální nedostatek kruhového pečiva, působícího obezitu obyvatel.

Řešení

1. Komu se nelení, tomu se zelení.
2. Bez práce nejsou koláče.

..... a již se dostáváme k oblíbené stránce našeho časopisu

Tradiční anketa obsahovala samozřejmě tradiční otázky:

1. Co se mi na táboře líbí?
2. Co se mi na táboře nelíbí?
3. Co bych na táboře změnil(a)?

Odpovědi uvádíme v doslovném znění:

1. budíčky
2. všechno
3. nevím (Míra)

Honba se mi líbila, protože byla spousta legrace a hezké počasí a také hry (ne na honbě). Co se mi nelíbí? Počasí.

3. nic (Vlad'ka)

1. počasí
2. nebylo nic co bi se mi nelíbilo (... ach ty i a y)
3. nic (Zvíře)

1. jídlo, návštěvák
2. honba
3. nic (Fuňa)

1. nic
2. vše
3. vše nevím (Miloš)

1. hry, roveři, honba, Epiš
2. stavba
3. delší polední klid (Mája)

1. skoro vše
2. počasí na půl
3. počasí (Trpaslík)

1. honba, počasí, táborová hra
2. když přšelo, když byl poplach, chování k sobě
3. menší hodnoty v obchodě, zdelšit polední klid (Týna)

1. líbilo se mi a chutnalo jídlo, fotbal, ale chtěl bych ho hrát na táboře víckrát
2. chování některých jedinců
3. ceny v obchodě (Vodník)

"Tudle je otráveny zrno a jestli se mě dotkneš, tak ho spolknou"

1. skoro všechno, přepad, poklad, Epiš (*ta obliba*)
2. honba, stavba, bourání
3. honbu, stavbu a bourání (Nšoči)

1. počasí, přepad, kuchyně-jídlo, poklad, závěrečný táborák (*kupodivu probíhala tato anketa před ním, že by nějaká víze?*)
2. honba, ztráta nože (už se našel)
3. období, ve kterém se odehrává celotáborová hra (chtěl bych starý Řím) (Datt)

1. skoro všechno krom sekání smůly
- 2.
3. stačí jak to je (Synátor)

1. jídlo, softík, poklad, bodování, docela počasí, příroda, modlení, návštěvák
2. honba-její trasa, přepad, komunismus (*lepší než zelené housky ve stanu!!!*)
3. (Anča)

1. poklad, spaní, odpolední klid, počasí, hry
2. Zvíře
3. (Míša)

1. Zvláště celotáborová hra, rádcování sice není legrace, ale družinka byla super (*to je rádce, co?*).
2. Zato se mi nelíbilo některé chování vedoucích k dětem. A hlavně ten předražený obchod.
3. Dala bych víc volna a ne, že se hry hrát musí, uklízet se musí atd. (*ono se ve většině případech opravdu musí*)
Všem lidem za tábor hrozně moc děkuji. (Bary)

1. Je to honba, na které bylo teplo a také byl krásný poklad a někdy i počasí. Skoro všechny hry a soutěže i táborové úseky. Kromě dalších věcí, co tu budou napsány, vše.
- 2.
3. Měl by se zlevnit krámek. (Katka)

1. celotáborová hra, místo tábora, moje družinka - sice mi občas bylo na psychickou terapii (*snad to nebylo tak hrozný ???*), ale jinak byli skvělí
2. občas jak se chovali někteří vedoucí k dětem, honba byla malinko zmatená, příliš drahý obchod
3. občas se mi také zdálo, že tábor je tak trochu "musíte", možná, že by bez toho slůvka by to bylo hezčí (Adéla)

Díky za upřímné odpovědi, těší nás, že se vám líbí spousta věcí, nad tím, co se vám nelíbí (a dá se s tím něco dělat) se určitě zamyslíme.

Malý šroubek

Byl jednou v jedné obrovské lodi jeden úplně malý šroubek, který spojoval s mnoha jinými, právě tak malými šroubky, dva velké ocelové pláty. Tento malý šroubek se začal při plavbě uprostřed

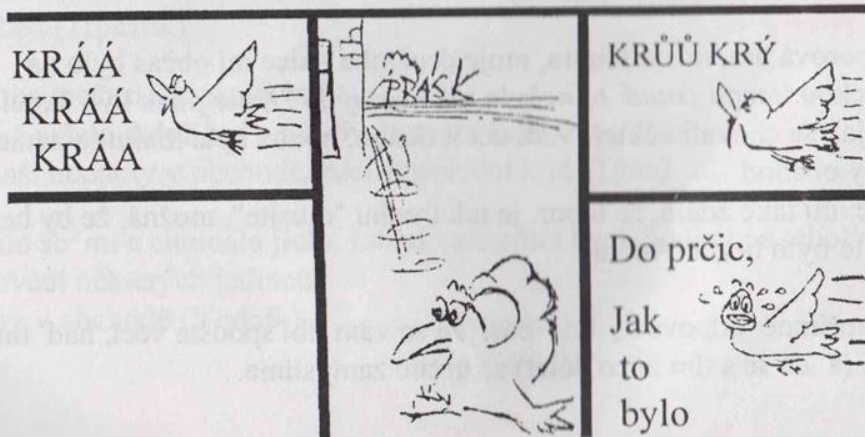
Indického oceánu trochu uvolňovat a hrozilo, že vypadne

ven. Tu šrouby, co mu byly nejbliže, řekly: „Nám je tu také těsno, také se trochu uvolníme.“ Když to uslyšela velká ocelová žebra, zvolala „Panebože, zůstaňte! Když už nebudete držet, tak je po nás!“ A zvěst o úmyslu malého šroubku se bleskově rozšířila celým obrovským trupem lodi. Loď vzdychla a chvěla se ve všech spárách. Tu se všechna žebra a pláty a šrouby a také i ten nejmenší hřebík rozhodly, že pošlou společné poselství malému šroubku, jestli by nechtěl přece jen zůstat; protože jinak by celá loď praskla a nikdo by nedoplul k domovu. To polichotilo hrdosti malého šroubku, že mu přikládali tak obrovský význam, a nechal se slyšet, že prý chce zůstat tam, kde je.

Rudyard Kipling

- vztah jednotlivce a společnosti
- každý je důležitý na svém místě
- nepohrdat malými věcmi
- teprve společně jsme silní

Seznam adres lidí, kteří jsou v oddíle

42. Oddíl

Bernardová Marie	Jabloňová 33, Praha 10	757568
Bubeníčková Anežka	Dřevná 2, Praha 2	251804
Ganzarčíková Kateřina	Za Rokytkou 22, Praha 9	-
Geblerová Eva	Kubelíkova 18, Praha 3	6274419
Geblerová Kristýna	Kubelíkova 18, Praha 3	6274419
Komzáková Magdalena	Italská 1, Praha 2	259124
Kovandová Kristýna	U Hostivař. nádr. 10, Praha 15	754403
Křikavová Marie	Petřínská 20, Praha 5	533697
Mátlová Magdalena	Plk. Mráze 8, Praha 15	7865473
Náměstková Markéta	Doležalova 1045, Praha 9	81914470
Slabá Monika	Mečíkova 6, Praha 10	7552143
Šebková Vladislava	Na Vápence 25, Praha 3	8257233
Tomšíčková Anna	Na Václavce 15, Praha 5	541380
Tomšíčková Tereza	Na Václavce 15, Praha 5	541380
Voráčková Adéla	Pod Kaštany 236, Praha 6	324870

378. oddíl

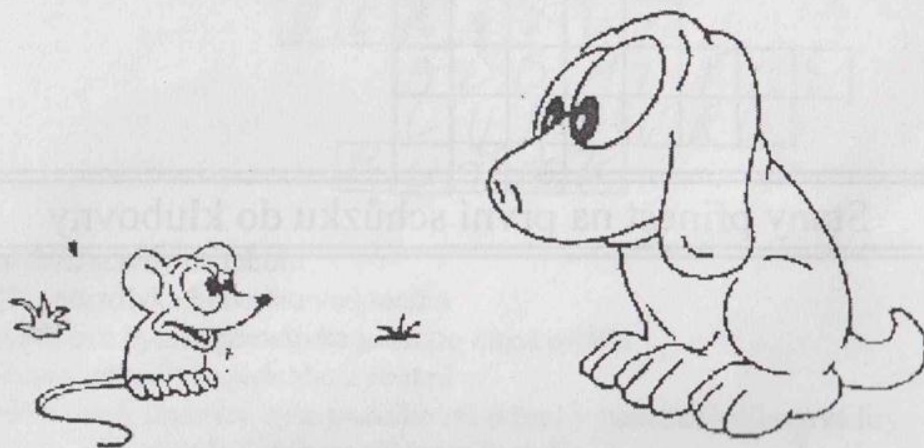
Auersperger Michael	Nevanova 1057, Praha 6	3012978
Bednář Pavel	Pod Hybšmankou 3, Praha 5	524538

Douda Vladimír	Fričova 5, Praha 2	252859
Drábik Dušan	Láskova 1798, Praha 4	7925173
Enžl Josef	Habrová 10, Praha 3	824744
Hron Filip	P. Švandy 15, Praha 5	532861
Hron Filip	P. Švandy 15, Praha 5	532861
Jelínek Pavel	Sojovická 16, Praha 9	8501765
Klíma Tobiáš	Puškinovo n. 9, Praha 6	3429002
Kolář Josef	Vondroušova 1190, Praha 6	3015674
Kolář Vladimír	Vondroušova 1190, Praha 6	3015674
Liška Eugen	Ostromečská 5, Praha 3	6441091
Lokajíček Miloš	Lohniského 900, Praha 5	5813427
Musil Pavel	Vinohradská 28, Praha 2	24221346
Pecka Roman	Černokostelecká 13, Praha 10	777189
Plíšek Dalibor	Holubova 30, Praha 5	535523
Ptáček Jiří	Radhošťská 14, Praha 3	276930
Sáček Zdeněk	Na Václavce 24, Praha 5	543659
Suchel Jakub	Krolmusova 46, Praha 6	20980708
Synek Jan	U kněžské louky, Praha 3	66314824
Šebele Martin	Levského 3185, Praha 4	4016171
Ševčík Marek	Bělohorská	20511670
Škácha Vojtěch	Pod lipkami 38, Praha 5	57210901

Šorm Zdar	Čajkovského 8, Praha 3	276930
Tošnar Milan	J. Želivského 24, Praha 3	6440437
Truhlář Jan	Milešovská 10, Praha 3	6270708
Tyl Lukáš	Žernovská 38, Praha 10	7812031
Tyl Marek	Žernovská 38, Praha 10	7812031
Vejmelka Daniel	Viklefova 20, Praha 3	90022631
Veselý Vavřinec	Říjnová 29, Praha 8	8590900
Voráček Vladimír	Pod kaštany 236, Praha 6	324870

„.....tak jsme domluveni jo? Vy poženete kočku
zahradou a já se budu dívat

Soutěž

Tvoje soutěžní číslo je

Oznámení, ohlášky apod.

Gratulace: Petr a Tereza mají syna Michala

Joska a Martina mají 4. dceru - Marii

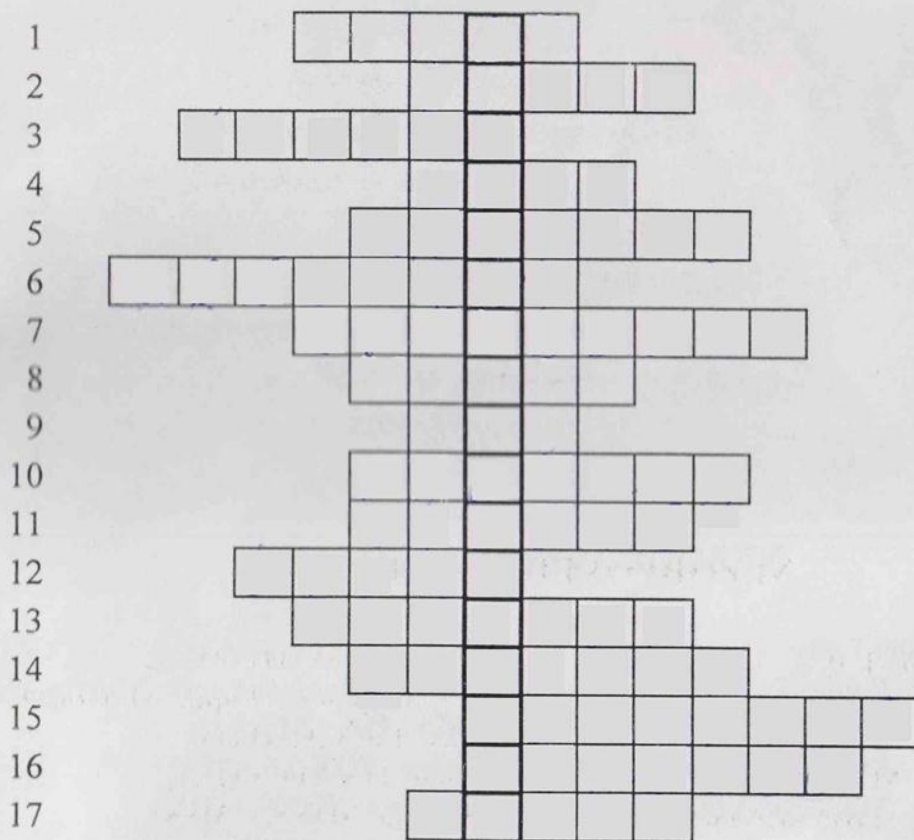
Vláša se stal vedoucím

Ben má syna Ondřeje

Stany přinést na první schůzku do klubovny

Bývalý Lumturák Vít a Náměstek se vydal po stopách Pepi Ptáčka (také bývalého Lumturáka) do semináře. Pokud si občas vzpomenete, bude rád.

Křížovka od nás pro vás

- 01) základní stavby na táboře
- 02) zvíře, přezdívka hlavního vedoucího
- 03) pohádková bytost, přezdívka jednoho člena oddílu
- 04) pozdrav, přezdívka jednoho z roverů
- 05) jméno země, do které bylo podniknuto tažení v rámci celotáborové hry
- X 06) vesnice, kde jsme byli během tábora v kostele
- X 07) jedna z nejoblíbenějších her na táboře
- X 08) přezdívka vedoucího střediska (byl se na nás podívat)
- X 09) atrakce, která byla za stany vedoucích
- 10) název akce, která se koná vždy v prosinci
- 11) táborové tabu, které se nalézá uprostřed náměstíčka
- 12) název jídla (pokrmu), které bylo podáváno na slavnostní večeři po honbě
- 13) jméno vesnice, u které jsme měli letos tábor
- 14) značka auta, které měl Jakub na táboře
- 15) oddíl, který měl tábor poblíž našeho
- 16) název našeho oddílu
- X 17) výprava jinak

NEZODPOVĚDNÁ REDAKCE:

Šéfredaktor: Luky

Redaktoři: Pupík, Pavlík,
Monika, Epiš,
Martin, Jakub,
Markéta, Vlád' a

Korektury: Mek

Grafika: FOX TEAM ©

Odborná pomoc: Pupík, Martin, Mek

Fotky: Luky, Markéta

Design: FOX TEAM ©

Tiskárna: SONS, ČMSS

Zpracováno na: PC

Vydalo: LUMTURO ©

SPECIÁLNÍ PODĚKOVÁNÍ: Gáje, cukrárně u klubovny, tiskárně HP 4P a HP DJ 690C, kopírce MINOLTA

Rozšiřování časopisu se netrestá. Jakékoliv kopírování tohoto magazínu je porušování autorských práv a proto je povoleno.

Veškerá kritika se přijímá na adrese šéfredaktora spolu s dokladem o zaplacení 100 Kč na konto šéfredaktora. Bez dokladu o zaplacení nemůže být kritika přijata!!

SPONSORED BY:

